

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
3 управління (з дислокацією у м. Сєвєродонецьк Луганської області)

Слідчий відділ

вул. Пивоварова, 6, м. Сєвєродонецьк, Луганська область, 93400, тел. факс (06452) 4-42-81

www.ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001504

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Дніпро

«27» лютого 2024 року

Старший слідчий 2 відділення слідчого відділу 3 управління (з дислокацією у м. Сєвєродонецьк Луганської області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях старший лейтенант юстиції Смоліговець Андрій Олександрович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12022131530000799 від 25.06.2022 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276-278 КПК України, –

П О В І Д О М И В :

Картішкова Віталія Геннадійовича, 02.07.1986 р.н., громадянина України, уродженця м. Сорокине (раніше м. Краснодар) Луганської області, зареєстрованого та проживаючого за адресою: Луганська область, м. Сорокине (раніше Краснодар), пров. 1 Нагорний, 8, -

про те, що він підозрюється у жорстокому поводженні з військовополоненими, тобто порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.**

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Картішков В.Г.:

З 19.02.2014 представниками Російської Федерації (далі — РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі — ЗС РФ), яке керівники РФ назвали переміщенням військових підрозділів у межах звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського

флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечили військову окупацію території АРК і м. Севастополя. 18.03.2013 РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно з цим протягом березня та на початку квітня 2014 року під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, взяли під контроль будівлі, у яких були розташовані органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07.04.2014 в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі — «ДНР»), а 27.04.2014 в м. Луганську — терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі — «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які досі функціонують.

Внаслідок військових дій у період із травня по серпень 2014 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації РФ окремих територій України є 19.02.2014.

АРК та м. Севастополь є тимчасово окупованими РФ з 20.02.2014. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими РФ (зокрема окупаційною адміністрацією РФ) починаючи з 07.04.2014, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24.02.2022, президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції. Після цього близько четвертої години ранку того ж дня ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 Наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді

відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) тощо.

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, Конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Відповідно до вимог частини 1 статті 2 Женевської Конвенції про поведження з військовополоненими від 12 серпня 1949 року (далі – **Конвенція**), ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР від 03 липня 1954 року, ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни. Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно частини А статті 4 Конвенції, військовополоненими, у розумінні цієї Конвенції, є особи, які потрапили в полон до супротивника й належать, зокрема, до однієї з таких категорій: 1. Особового складу збройних сил сторони конфлікту, а також членів ополчення або добровольчих загонів, які є частиною цих збройних сил; 2. Членів інших ополчень та добровольчих загонів, зокрема членів організованих рухів опору, які належать до однієї зі сторін конфлікту й діють на своїй території або за її межами, навіть якщо цю територію окуповано, за умови, що ці ополчення або добровольчі загони, зокрема організовані рухи опору, відповідають таким умовам: а) ними командує одна особа, яка відповідає за своїх підлеглих; б) вони мають постійний відмітний знак, добре розпізнаваний на відстані; с) вони носять зброю відкрито; д) вони здійснюють свої операції згідно із законами та звичаями війни.

Частиною 1 статті 5 Конвенції визначено, що вона застосовується до осіб, зазначених у статті 4, з моменту, коли вони підпадають під владу супротивника, до їхнього остаточного звільнення та репатріації.

Частиною 1 статті 13 Конвенції визначено, що з військовополоненими необхідно завжди поводитися гуманно. Будь-який незаконний акт чи бездіяльність з боку держави, що тримає в полоні, які спричиняють смерть або створюють серйозну загрозу здоров'ю військовополоненого, що перебуває під її охороною, забороняються та будуть розглядатись як серйозне порушення цієї Конвенції.

Зокрема, жодного військовополоненого не можна піддавати фізичному каліченню або медичним чи науковим експериментам будь-якого характеру, які не обґрунтовані потребою в проведенні медичного, стоматологічного або стаціонарного лікування військовополоненого та не здійснюються в його інтересах.

Статтею 14 Конвенції передбачено, що військовополонені за всіх обставин мають право на повагу до їхньої особи й честі.

Статтею 16 Конвенції передбачено, що держава, яка тримає в полоні, повинна поводитися з усіма військовополоненими однаково, без будь-якої дискримінації за ознаками раси, національності, релігії чи віросповідання, політичних переконань, або за іншими аналогічними ознаками, за винятком випадків привілейованого режиму, який вона могла б установити для військовополонених з причини стану їхнього здоров'я, віку чи професійної кваліфікації.

Відповідно до статті 130 Конвенції серйозними порушеннями є ті, що пов'язані з вчиненням або відданням наказу вчиняти будь-які із серйозних порушень цієї Конвенції, а серйозними порушеннями є ті, що пов'язані з будь-яким з таких діянь, якщо їх учинено проти осіб або майна, які користуються захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдське поводження, зокрема біологічні експерименти, умисне заподіяння тяжких страждань або серйозного тілесного ушкодження або шкоди здоров'ю, примушування військовополоненого до служби в збройних силах ворожої держави або умисне позбавлення його прав на справедливе та належне судове розслідування, передбачених цією Конвенцією.

Крім цього, відповідно до ст. 75 Додаткового протоколу від 08.06.1977 до Женевських конвенцій від 12.08.1949 (далі – Протокол I) заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

- а.1) вбивство;
- а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні;
- а.3) тілесні покарання;
- а.4) каліцтво;

б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі, та ін.

Так, у період з 24 лютого по липень 2022 року, під час збройного протистояння підрозділів Сил оборони України військовим формуванням РФ та підконтрольним їм незаконним збройним формуванням так званих «ЛНР» та «ДНР», низка військовослужбовців з числа захисників та оборонців України потрапили в полон до ворога.

Після потрапляння у полон військовослужбовців Збройних Сил України, їх доставляли, в тому числі, на тимчасово окуповану територію Луганської області, а саме на територію захопленої Суходільської виправної колонії Управління Державної пенітенціарної служби України в Луганській області (№ 36), яка розташована за адресою: Луганська область, м. Суходільськ, вул. Карпинського, 46, де за дорученням та вказівками невідомих досудовим розслідуванням осіб з числа співробітників «Федеральної служби виконання покарань Російської Федерації» та так званої «Державної служби виконання покарань Міністерства внутрішніх справ Луганської Народної Республіки» було створено місце для незаконного тимчасового утримання військовослужбовців Збройних Сил України, інших військових формувань та цивільних осіб, під назвою «Суходільська виправна колонія Управління виконання покарань Міністерства внутрішніх справ Луганської Народної Республіки (далі – «Суходільська виправна колонія»).

На території вказаної установи нагляд за українськими військовополоненими здійснювали співробітники «Федеральної служби виконання покарань Російської Федерації», а також представники так званої «Суходільської виправної колонії».

Разом з тим, під час утримання на території так званої «Суходільської виправної колонії» до українських військовослужбовців, які набули статусу військовополонених застосовувались тортури, фізичне та психологічне насильство.

До вчинення такої протиправної діяльності щодо військовослужбовців Збройних Сил України та інших військових формувань невідомих на цей час особами з числа керівництва окупаційної адміністрації РФ залучено співробітників «Суходільської виправної колонії», зокрема Картишкова Віталія Геннадійовича, 02.07.1986 року народження, який на той час обіймав посаду так званого «заступника начальника Суходільської виправної колонії Управління виконання покарань Міністерства внутрішніх справ Луганської Народної Республіки».

Картишков В.Г., обіймаючи вищевказану посаду, діючи умисно, усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту, в порушення законів і звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, достовірно знаючи що на території так званої «Суходільської виправної колонії» тимчасово утримуються військовослужбовці Збройних Сил України та інших військових формувань, які брали безпосередню участь у стримуванні збройної агресії РФ та згідно з нормами міжнародного гуманітарного права мають статус військовополонених, залучав невідомих досудовим розслідуванням співробітників «Суходільської виправної колонії» до жорстокого поводження з військовополоненими, в тому числі з

та здійснення впливу на останніх усіма можливими способами та засобами, в тому числі із застосуванням

психологічного та фізичного насильства, небезпечного для життя та здоров'я в момент його застосування, а також дій, які пригнічують честь та гідність особи.

Зокрема, у невстановлений досудовим розслідуванням час, Картишков В.Г., перебуваючи у приміщенні, де розміщувались українські військовополонені, разом з іншими співробітниками «Суходільської виправної колонії», реалізуючи спільний злочинний умисел, з метою завдання фізичного страждання, приниження честі та гідності, під примусом регулярно організовували проведення так званих «концертів» та «конкурсів» за участю військовополонених [REDACTED] та інших перед керівництвом вищезазначеної установи. За вказаних обставин Картишков В.Г. віддавав усну вказівку [REDACTED] та іншим військовополоненим виконувати гімн РФ, пісні російських виконавців та інші дії задля психологічного знуцання над військовополоненими, які не мають можливості чинити опір. При цьому процес примусового «співу» у святкові дні супроводжувався відеофіксацією, яка здійснювалася безпосередньо Картишковым В.Г.

В подальшому, при відмові від виконання або через неналежне виконання усної вказівки Картишкова В.Г., невстановлені досудовим розслідуванням співробітники «Суходільської виправної колонії» за його вказівкою вчиняли жорстоке поводження з військовополоненими, серед яких були [REDACTED] [REDACTED] яке виражалося в систематичному, безпричинному нанесенні численних хаотичних ударів спеціальним засобом – гумовим кийком «ПР-73» в район спини, ребр та обох ніг, внаслідок чого останнім завдано фізичних страждань та болю.

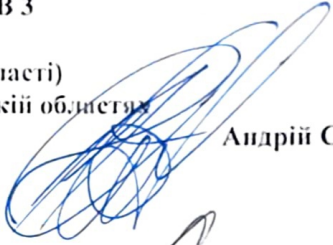
Також, у невстановлений в ході досудового розслідування дату та час, невстановленими на цей час співробітниками «Суходільської виправної колонії», за вказівкою Картишкова В.Г., військовополонених, в тому числі [REDACTED] шикували на території «Суходільської виправної колонії» та змушували протягом дня марширувати, бігати чи стояти на дворі під палючим сонцем, дощем чи снігом, в залежності від погоди та пори року. Водночас у літню пору року [REDACTED] разом з іншими військовополоненими виводили з приміщень, шикували під палючим сонцем при високих температурах (приблизно 40 градусів по Цельсію), не забезпечуючи при цьому достатньої кількості води, змушуючи стояти упродовж цілого дня, чим завдали останнім фізичного болю, страждань та приниження честі і гідності.

Крім того, приблизно у листопаді 2022 року, більш точну дату та час у ході досудового розслідування встановити не виявилось можливим, Картишков В.Г., перебуваючи у своєму кабінеті, розташованому на території «Суходільської виправної колонії», що знаходиться за адресою: Луганська область, м. Суходільськ, вул. Карпинського, 46, діючи умисно, з метою завдання фізичного страждання, приниження честі та гідності продовжив вчиняти жорстоке поводження з військовополоненим [REDACTED] а саме використовуючи технічний засіб – військово-польовий телефонний апарат «ТА-57», присєднав електричні дроти до мочок вух та систематично подавав струм, чим заподіяв сильний фізичний біль та страждання потерпілому.

Враховуючи вищевикладене, Картишков В.Г., в порушення вимог статей 1, 4, 5, 13, 14, 16, 130 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими від 12.08.1949, вчинив жорстоке поводження з військовополоненими [REDACTED].

Таким чином, Картишков В.Г. обгрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з військовополоненими, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Старший слідчий 2 відділення СВ 3
управління (з дислокацією у
м. Свєродонецьк Луганської області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
старший лейтенант юстиції

Андрій СМОЛІГОВЕЦЬ

ПОГОДЖЕНО
Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор відділу
Луганської обласної прокуратури
27 лютого 2024 року

Віталій ПОКОТИЛО